

Někdy prostě prší

Cesty do literatury bývají někdy trnité, ale u Michela Fabera tomu tak nebylo. Stačilo mu psát si dvacet let do šuplíku, učit se řemeslo a nakonec se nechat svou ženou přesvědčit, že už by nemusel psát jen pro sebe. Povídkou Někdy prostě prší na první pokus vyhrál soutěž Iana St Jamese a téhož roku triumfoval povídkou Ryby v Macallanově ceně. Nadějného autora si záhy povšimlo edinburské nakladatelství Canongate a roku 1999 mu vydalo stejnojmennou sbírku povídek Někdy prostě prší, za niž obdržel Cenu Ondřejského kříže za nejlepší prvotinu.

Ve své první povídkové sbírce prokázal Michel Faber výjimečně živou fantazii, lásku k jazyku i podivuhodnou všestrannost. Jeho povídky jsou hravé a zároveň hluboce dojemné, satirické a přitom upřímně lidské. Setkáme se v nich s Bohem, který najde Zemi na skládce, s láskou v sexshopu i s rybami, které plují ve vzduchu a číhají v uličkách. Michel Faber bývá přirovnáván k Ianu McEwanovi či Roaldu Dahlovi, ale už touto první sbírkou dokázal, že je to spisovatel naprosto originální.

O autorovi:

Michel Faber (1960) se narodil v Holandsku, v sedmi letech se s rodiči přestěhoval do Austrálie a nyní šťastně žije na Skotské vysočině, se svou druhou manželkou a s literaturou, která je jeho další životní láskou. Po studiích na Melbournské univerzitě pracoval jako ošetřovatel, balič, uklízeč a pokusný králik pro lékařský výzkum. Dlouhá léta si psal romány a povídky jen do šuplíku a pro svět ho objevila až jeho žena Eva Yourenová, která koupila dopis, známku a poslala jeho povídku Někdy prostě prší do soutěže Iana St Jamese. Tu soutěž Faber hned na první pokus vyhrál a téhož roku triumfoval povídkou Ryby v Macallanově ceně.

Nadějného autora si povšimlo edinburské nakladatelství Canongate a roku 1999 mu vydalo sbírku povídek Some Rain Must Fall (Někdy prostě prší), za niž obdržel Cenu Ondřejského kříže za nejlepší prvotinu. O rok později ji následoval znepokojivý román Pod kůží, který se octl v nominacích na Whitbreadovu cenu a byl přeložen do bezmála dvaceti jazyků včetně češtiny. Po dvou novelkách The Hundred and Ninety-Nine Steps (Sto devadesát devět schodů) a The Courage Consort (Kapela Courageových) mu Canongate roku 2002 vydal monumentální dílo, osmisetstránkové opus z viktoriánské Anglie The Crimson Petal and the White (Kvítek karmínový a bílý) pojednávající o osudech chytré londýnské prostitutky, s níž se zaplete syn dědice voňavkářského impéria. Kromě Fahrenheitových dvojčat (2005) mu vyšla ještě jedna povídková sbírka The Apple (Jablko), v níž se vrátil k některým postavám svého mistrovského viktoriánského kusu. Zatím posledním románem je The Gospel of Fire (Evangelium ohně), pozoruhodné zpracování prométheovského mýtu a zamyšlení nad mocí médií a náboženství v moderním světě.